

Byla C-215/08

E. Friz GmbH

prieš

Carsten von der Heyden

(*Bundesgerichtshof* prašymas
priimti prejudicinį sprendimą)

„Vartotojų apsauga — Sutartys, sudarytos ne prekybai skirtose patalpose —
Direktyvos 85/577/EEB taikymo sritis — Stojimo į uždarąjį nekilnojamojo turto
fondą, įsteigtą kaip ūkinė bendrija, sutartis — Atsisakymas“

Generalinės advokatės V. Trstenjak išvada, pateikta 2009 m. rugsėjo 8 d. . . . I - 2950
2010 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas . . . I - 2990

Sprendimo santrauka

1. *Teisės aktų derinimas — Vartotojų apsauga, susijusi su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose — Direktyva 85/577*
(*Tarybos direktyvos 85/577 1 straipsnio 1 dalies antra įtrauka ir 2 dalis*)

2. *Teisės aktų derinimas — Vartotojų apsauga, susijusi su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose — Direktyva 85/577*
(Tarybos direktyvos 85/577 5 straipsnio 2 dalis)

1. Direktyva 85/577 dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, taikoma sutarčiai, sudarytai dėl vartotojo stojimo į uždarąjį nekilnojamojo turto fondą, įsteigtą kaip ūkinė bendrija, kai tokio stojimo pagrindinis tikslas yra ne tapti minėtos bendrijos nariu, o tik investuoti.

apsilankius ne pagal vartotojo prašymą, vartotojas turi teisę iš šios bendrijos reikalauti grąžinti likvidavimo pabaigos balanse nurodyto turto dalį, apskaičiuotą atsižvelgiant į iki jo stojimo į šį fondą sutarties atsisakymo datos įnešto kapitalo vertę, ir taip jis gali atgauti mažiau, nei įmokėjo, arba privalėti atlyginti dalį fondo patirtų nuostolių.

(žr. 28, 34 punktus ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Direktyvos 85/577 dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, 5 straipsnio 2 dalimi nedraudžiama nacionalinė taisyklė, pagal kurią atsisakymas stojimo į uždarąjį nekilnojamojo turto fondą, įsteigtą kaip ūkinė bendrija, sutarties, kuri buvo sudaryta vartotojo gyvenamajame būste pardavėjui jame

Iš tiesų, nors nėra jokios abejonės, kad direktyva siekiama apsaugoti vartotojus, tai nereiškia, jog ši apsauga absoliuti. Taigi, kaip tai matyti tiek iš bendros šios direktyvos struktūros, tiek iš keleto jos nuostatų formuluočių, minėtai apsaugai taikomos tam tikros ribos. Konkrečiau kalbant apie teisės atsisakyti sutarties įgyvendinimo pasekmes, pažymėtina,

kad pranešus apie sutarties atsisakymą tiek vartotojui, tiek pardavėjui turi būti atkurta pradinė situacija. Tačiau direktyvoje visiškai nepašalinama galimybė, kad vartotojas tam tikrais atskirais atvejais turėtų įsipareigojimų pardavėjui ir, atsižvelgiant į aplinkybes, privalėtų prisiimti

tam tikras pasekmes, atsiradusias įgyvendinus teisę atsisakyti sutarties.

(žr. 44–45, 50 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)